

Η προσωπική μας Μεταμόρφωση

/ Γνώμες

«Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου», μάς προσκαλεῖ ο υμνωδός στη σημερινή Δεσποτική εορτή της Μεταμορφώσεως, για να ζήσουμε και εμείς το γεγονός.

- Γράφει ο Σωτήρης Θεολόγου, Μεταπτυχιακός φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.

Είμαστε λίγο πριν το εκούσιο πάθος του Χριστού και ο Χριστός παίρνει μαζί του τους 3 μαθητές, Πέτρο, Ιωάννη και Ιάκωβο και ανεβαίνουν στο όρος Θαβώρ για να προσευχηθούν.

Αλλά γιατί ο Χριστός ανεβαίνει μόνο με αυτούς τους μαθητές;

Ο Πέτρος δηλώνει την πίστη στο Χριστό. Ο Ιωάννης την αγάπη που τρέφει στο πρόσωπό Του και ο Ιάκωβος τη θυσία που θα υποστεί για χάρη Του. Άρα, 3 αρετές· πίστη, αγάπη, θυσία.

Όμως, οι μαθητές είναι κουρασμένοι και κοιμούνται. Όταν ξυπνούν, βλέπουν το

Χριστό να φωτοβολεί λευκό φως και τα ρούχα του να γίνονται λευκά. Οι μαθητές αντικρύζουν το Χριστό να συνομιλεί με τον Μωυσή και με τον Προφήτη Ηλία.

Η εικόνα της συνομιλίας των 2 προφητών με το Χριστό είναι η εκπλήρωση της Παλαιάς Διαθήκης στο πρόσωπό Του, αλλά και η σύνδεση της Παλαιάς με την Καινή Διαθήκη.

Στο απολυτίκιο της εορτής, ακούμε: «δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο». Ο Χριστός δεν μεταμορφώθηκε ή ήθελε να εμφανίσει τη θεϊκή Του δόξα. Οι μαθητές ήταν αυτοί, οι οποίοι είδαν, όσο μπορούσαν, τη θεϊκή Του δόξα. Γίνονται, όπως λένε και οι Πατέρες της Εκκλησίας, μέτοχοι της άκτιστης θεότητας του Χριστού.

Καλούμαστε και εμείς, όπως **ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης**, να γίνουμε μέτοχοι της θεϊκής δόξας του Χριστού. Ο καθένας στο μέτρο που μπορεί και αντέχει.

Για να γίνει κάτι τέτοιο, χρειάζεται να δώσουμε το δικό μας αγώνα. Χρειάζεται να ανεβούμε και εμείς στο όρος Θαβώρ.

Δεν πρέπει να λεγόμαστε μόνο χριστιανοί.

Χρειάζεται και να είμαστε.

Να είμαστε σε κοινωνία με το Χριστό. Να μην είμαστε μόνο βαπτισμένοι, αλλά να μετέχουμε στην ζωή της Εκκλησίας. Να γινόμαστε ένα με το Σώμα του Χριστού.

Να μεταμορφωθούμε και εμείς σε μαθητές του Χριστού.

Αυτό είναι το πιο δύσκολο. Γιατί χρειάζεται αγώνας. Χρειάζεται προσωπικός αγώνας. Πάλι με τον εαυτό μας.

Να μεταμορφώσουμε τη φιλαργυρία σε ελεημοσύνη.

Τη γαστριμαργία σε νηστεία.

Τη φιλαυτία σε ταπείνωση.

Καταλήγοντας, «Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου», αυτή την πρόσκληση, σήμερα, ας την αποδεχτούμε. Ας αποδεχτούμε την ανάβασή μας κοντά στο Χριστό. Να διώξουμε όλα εκείνα, τα οποία μας κρατάνε μακριά Του, για να μας χαρίσει λίγο από την απαστράπτουσα θεότητά Του. Χρειάζεται ο δικός μας αγώνας. Χρειάζεται η δική μας ανάβαση, για να μεταμορφωθούμε ως άνθρωποι.

Να μεταμορφωθούμε και να γίνουμε άνθρωποι Θεού. Όλα μας τα πάθη, τις

δυσκολίες και τα προβλήματα να μεταμορφωθούν σε αρετές και σε χαρίσματα. Ίσως από τη δική μας μεταμόρφωση, να επηρεάσουμε και άλλους ανθρώπους στην κοινωνία με το Χριστό.